

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte predsedníčky JUDr. M. Fridovej a členiek senátu JUDr. H. Haukvitzovej a JUDr. Z. Ďurišovej v právnej veci navrhovateľa: F., D., X., IČO: X., proti odporcovi: I., správca konkurznej podstaty úpadcu: A., J., IČO: X., zast. J., advokátkou, Ž., X., o určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 35 Cbi 145/2004–66 zo dňa 12. júna 2006, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 35 Cbi 145/2004–66 zo dňa 12. júna 2006 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd, ako súd prvého stupňa, určil, že pohľadávka navrhovateľa vo výške 1 401 000 Sk je čo do pravosti nesporná. V časti návrhu na určenie pravosti pohľadávky vo výške 4 259 328 Sk žalobu zamietol. Vo zvyšku konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na znenie ustanovenia § 13 ods. 1, § 14 ods. 1, § 20 ods. 1, § 21 ods. 1, § 28 ods. 1 a § 23 ods. 1 a 2 zákona č. 328/1991 Zb.

v platnom znení a uviedol, že na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 13.10.2004 správca konkurznej podstaty úpadcu pohľadávku navrhovateľa vo výške 5 674 746 Sk, čo do navrhovateľom navrhovaného zaradenia medzi pohľadávky s právom na oddelené uspokojenie a tiež čo do pravosti, poprel. Dôvody čiastočného popretia pohľadávky navrhovateľa konkretizoval správca konkurznej podstaty úpadcu v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 27.1.2005 a v jeho doplnení zo dňa 16.11.2005, kde uviedol, že popretá časť pohľadávky navrhovateľa vo výške 5 674 746 Sk pozostáva jednak z nároku na úrok z omeškania vo výške 592 746 Sk, a jednak z nároku na zmluvnú pokutu vo výške 5 082 000 Sk. Vo vzťahu k nároku na úrok správca konkurznej podstaty úpadcu v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že pohľadávku navrhovateľa v tejto časti poprel jednak z dôvodu chybného výpočtu v sume 14 418 Sk, a jednak z dôvodu premlčania. Dôvodom popretia nároku na zmluvnú pokutu bola skutočnosť, že tento nárok navrhovateľovi vôbec nevznikol, pretože v zmluve o predaji podniku si zmluvné strany v článku VI bod 1 dohodli zmluvnú pokutu len pre prípad, ak kupujúci splní záväzok preinvestovať dohodnutú čiastku a nepredloží predávajúcemu do 45 dní po ukončení kalendárneho roka doklady o investícii. Tento prípad však podľa vyjadrenia odporcu nenastal, pretože úpadca nerealizoval žiadne investície, čo znamená, že nemohol predložiť žiadne doklady, a pokiaľ ide o nepreinvestovanie dohodnutej sumy, zmluvné strany si podľa vyjadrenia odporcu zmluvnú pokutu nedohodli, pričom podotkol, že pre tento prípad zmluva v článku VI bod 1 zaväzuje kupujúceho len na zaplatenie nepreinvestovanej čiastky zvýšenej o 8,8 % úrok ročne za obdobie od účinnosti zmluvy do zaplatenia nepreinvestovanej čiastky. Vo vzťahu k popretiu práva na oddelené uspokojenie pohľadávky vo výške 5 082 000 Sk správca uviedol, že Zmluvou o zriadení záložného práva č. 1730/1996/Z zo dňa 24.1.1997 bola podľa článku I bod 1 zabezpečená záložným právom pohľadávka, ktorá vznikla žalobcovi, podľa zmluvy o predaji časti podniku č. 1730/1996 zo dňa 29.11.1996 vo výške 17 000 000 Sk s prísl., pričom uvedená suma je splatná podľa časového harmonogramu uvedeného v článku IV. ods. 1 písm. b/ zmluvy, podľa podmienok uvedených v článku VI ods. 1 citovanej zmluvy s tým, že podľa uvedených ustanovení predmetná suma pozostávala v čase uzatvorenia záložnej zmluvy z nezaplatenej časti kúpnej ceny vo výške 4 800 000 Sk podľa článku IV ods. 1 a z povinnosti zaplatiť nepreinvestovanú sumu 11 200 000 Sk podľa článku VI ods. 1 zmluvy. Zmluvná pokuta, podľa vyjadrenia odporcu, netvorí príslušenstvo týchto dvoch

nárokov, ide o samostatný nárok, ktorý ani nie je dohodnutý v článku VI ods. 1, ale v článku VI ods. 3 citovanej zmluvy.

Na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, dospel súd k záveru, že nárok navrhovateľa na úrok z nepreinvestovanej sumy vo výške 8,8 % p. a. vyjadrený v sume 578 328 Sk bol v čase podania prihlášky konkurzného veriteľa premlčaný, pretože podľa článku VI bod 1 zmluvy č. 1730/1996 v znení dodatku č. 1 zo dňa 10.9.1998 k uvedenej zmluve vzniklo navrhovateľovi právo účtovať úrok z nepreinvestovanej sumy vo výške 8,8 % p. a. za obdobie odo dňa účinnosti zmluvy do zaplatenia sumy, ktorá mala byť podľa čl. VI ods. 1 preinvestovaná, a to najneskôr do 31.3. nasledujúceho roka, teda nie v lehote ustanovenej navrhovateľom tak, ako je to v prípade úroku z omeškania vo výške 30 % p. a. za nesplnenie povinnosti zaplatiť úrok vo výške 8,8 % z nepreinvestovanej sumy, resp. z nerealizovaných investícií.

Z uvedeného vyplýva, že odporca poprel pohľadávku navrhovateľa vo výške 578 328 Sk zodpovedajúcu nároku na úrok z nerealizovaných investícií podľa článku VI bod 1 zmluvy č. 1730/1996 vo výške 8,8 % p. a. na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 13.10.2004 dôvodne, pretože vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bol tento nárok ku dňu podania prihlášky konkurzného veriteľa za obdobie do 30.8.2000 premlčaný. Pokiaľ ide o nárok na zmluvné pokuty uplatnený v prihláške konkurzného veriteľa zo dňa 26.8.2004 vo výške 5 082 000 Sk, súd dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol podľa článku V ods. 2 zmluvy č. 1730/1996, ktorý ako právny dôvod uplatňovania zmluvných pokút uviedol navrhovateľ v internom liste zo dňa 27.7.2004 tvoriacom prílohu prihlášky konkurzného veriteľa len vo výške 2 541 000 Sk, preto odporca poprel na prieskumnom pojednávaní nárok na zmluvné pokuty zodpovedajúci rozdielu sumy a sumy 2 541 000 Sk dôvodne, pričom súd konštatoval, že ak si navrhovateľ uplatnil najneskôr do konania prieskumného pojednávania pohľadávku vo výške 5 082 000 Sk zodpovedajúcu nároku na zmluvné pokuty podľa článku V ods. 2 zmluvy č. 1730/1996, tak v incidenčnej žalobe nemôže právny dôvod uplatňovaného nároku rozšíriť aj na článok IV ods. 4 a 5 zmluvy č. 1730/1996/Z, pretože je to v rozpore s ustanovením § 23 ods. 2 ZKV, podľa ktorého konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné, smú sa v incidenčných žalobách domáhať len právneho dôvodu, poradia a výšky uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, súd ďalej dospel k záveru, že odporca poprel časť z pohľadávky zodpovedajúcej nároku na zmluvné pokuty podľa článku V ods. 2 zmluvy 1730/1996 z dôvodu premlčania dôvodne, pretože rovnako ako v prípade vyššie uvedenej pohľadávky zodpovedajúcej nároku na úrok vo výške 8,8 % p. a. z nerealizovaných investícií platí, že pohľadávka navrhovateľa vo výške 1 140 000 Sk prihlásená navrhovateľom ako zmluvné pokuty podľa článku V ods. 2 zmluvy č. 1730/1996 je vzhľadom na štvorročnú premlčaciu lehotu premlčaná za obdobie do 30.8.2000. Na základe uvedených skutočností, súd žalobe v časti nároku na určenie pravosti pohľadávky vo výške 1 401 000 Sk zodpovedajúcej nároku na nepremlčanú časť zmluvných pokút uplatnených podľa článku V ods. 2 zmluvy č. 1730/1996 zo dňa 29.11.1996 vyhovel, v časti nároku na určenie pravosti pohľadávky vo výške 4 259 328 Sk zodpovedajúcej nároku na zmluvné pokuty podľa článku II ods. 4 a 5 zmluvy č. 1730/1996/Z zo dňa 24.1.1997, ďalej premlčanému nároku na zmluvné pokuty podľa článku V ods. 2 zmluvy č. 1730/1996 zo dňa 29.11.1996 a premlčanému nároku na úrok vo výške 8,8 % p. a. z nerealizovaných investícií podľa článku VI ods. 1 zmluvy č. 1730/1996 zo dňa 29.11.1996 žalobu zamietol, vo zvyšku konanie na základe čiastočného späťvzatia žaloby v časti nároku na určenie pravosti úroku vo výške 8,8 % p. a. z nerealizovaných investícií v sume 14 418 Sk, v časti nároku na určenie pravosti pohľadávky vo výške 40 098 850,10 Sk a v časti nároku na určenie zaradenia pohľadávky vo výške 5 674 746 Sk medzi pohľadávky s právom na oddelené uspokojenie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP.

Proti tomuto rozsudku v časti, kde súd zamietol návrh na určenie pravosti pohľadávky vo výške 4 259 328 Sk podal navrhovateľ odvolanie. Uviedol, že F. si uplatnil nárok na zmluvné pokuty v celkovej sume 5 082 000 Sk, a to za obdobie od 18.7.1997 do 2.7.2004, t. j. za 2541 dní zo zmluvy o predaji časti podniku č. 1730/1996 zo dňa 29.11.1996 podľa článku V ods. 2, a taktiež zo zmluvy o zriadení záložného práva č. 1730/1996/Z podľa článku II ods. 4 a 5 za obdobie od 18.7.1997 do 2.7.2004, t. j. 2541 dní. Na základe uvedených skutočností a vykonaného dokazovania navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a rozhodol tak, že určuje, že pohľadávka navrhovateľa vo výške 5 082 000 Sk je čo do pravosti nesporná a je správne zaradená do prvej triedy s právom na oddelené

uspokojenie. Navrhuje tiež, aby bolo odporcovi uložené nahradiť navrhovateľovi trový konania.

Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP a napadnutý rozsudok z dôvodov jeho správnosti podľa § 219 OSP potvrdil. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu zostalo žalobcom uplatnené právo na určenie pravosti a poradia pohľadávky v celkovej sume 4 259 328 Sk z titulu zmluvnej pokuty, a to podľa článku V odsek 2 zmluvy č. 1730/1996 o predaji podniku za obdobie pred 30.8.2000 v sume 1 140 000 Sk a 2 541 000 Sk zmluvnej pokuty podľa článku IV odsek 4 a 5 zo zmluvy o zriadení záložného práva č. 1730/1996/Z., teda za celých 2541 dní omeškania.

Podľa § 23 Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli, smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Navrhovateľ si svoju pohľadávku prihlásil do konkurzu v položke zmluvné pokuty vo výške 5 082 000 Sk. Súčasťou tejto prihlášky bola aj písomnosť označená ako interný list, kde je položka zmluvné pokuty odôvodnená článkom V ods. 1, 2 v sume 5 082 000 Sk. Týmto navrhovateľ odôvodnil svoj nárok na zmluvnú pokutu podľa zmluvy o predaji podniku č. 1730/1996, kde takáto dohoda vyplýva z článku V odsek 2. Vzhľadom na citované znenie ustanovenia § 23 ZKV, nemôže už meniť ani dopĺňať právny dôvod takto prihlásenej zmluvnej pokuty, to znamená, že nemôže rozširovať právny dôvod prihlásenej zmluvnej pokuty aj z inej zmluvy, ktorá nebola súčasťou prihlášky. Postup prvostupňového súdu, pokiaľ v tejto časti žalobu zamietol, bol správny.

K námietke premlčania sa odvolateľ v odvolaní nevyjadril a túto ani nespochybnil, a keďže súd k nej prihliadol dôvodne, odvolací súd nezistil ani z tohto pohľadu dôvody na zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolaniu navrhovateľa preto nevyhovelo.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP, ale pretože odporca žiadne trovy neuplatnil, neboli mu ani žiadne priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 18. marca 2008

JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: